

Evropské hry handicapované mládeže očima Míry Vaňka, pracovníka pražského střediska KONTAKTU bB a plavce sportovního klubu střediska:

Mezi talenty v Brně

Dlouho jsem se připravoval na výpravu do Brna, kde se poslední červnový víkend konaly Evropské hry handicapované mládeže. S kolegou Jarynem jsme vybrali ty největší talenty pražského střediska a vyrazili vstříc velkým výkonům. Hned na začátku se však někde stala chyba, jen co jsem se otočil, byl jsem zvolen vedoucím týmu. Nervozita, očekávání a strach z neúspěchu mě doslova šířaly za živa. Situace byla o to horší, že jsem to na sobě nemohl dát znát. Všechny mé obavy však byly plané, s takovými machry jako je Kuba Klouda, Richard „Čobol“ Pucholt nebo Jirka Krepindl se prostě ve světě neztratíte a tak jsem si to začal užívat.

Pánská jízda, doplněná několika dobrovolnicemi, mohla začít a proto jsme se věnovali už jen výhradně plaveckým výkonům a laškování s děvčaty. Azyl jsme našli v útulném prostředí internátu SOU Čichnova, kde zabloudili dokonce i skauti jako Štěpán Bárth .

Závod proběhl v příjemné přátelské atmosféře a než jsem se nadál, už jsem musel počítat osobní rekordy a medaile. Téměř nic nám v krásném brněnském bazénu na Kraví hoře nechybělo a tak měla většina závodících talentů čas se po dvou disciplínách ještě zregenerovat ve vířivce. Tam měly některé dobrovolnice doslova plné ruce práce, aby uhlídaly hladký průběh programu svých svěřenců. Zatímco někteří z nás pomrkávali po Italkách a slovenských dobrovolnicích, Ríša P. smutnil, protože do Brna nedorazila kompletní slovenská výprava a někteří naši slovenští kolegové se museli strašně nudit na nějakých bezvýznamných závodech v Budějicích. Jó, život je někdy krutý.

Jelikož jsme měli odpoledne volno a venku bylo po dlouhé době tak krásně, nemohli jsme jen tak lenořit a proto jsme vyrazili na přígl. Brněnská přehrada je po několika letech znovu napuštěna, proto naše krásné brněnské kolegyně zajistily projížďku parníkem. A jako za dob černého korzára jsme přepadli parník a vyrazili vstříc vlnám. Nadchla nás krásná příroda v okolí přehrady, ale jednoznačně největším zklamáním byla nudapláž, kde se váleli jen tři nazí pánové ve věku asi 150 let. Zachránit to mohlo už jen dobré jídlo, proto hned jak jsme zakotvili a odhodili obědové balíčky, pustili jsme se do langošů, kukuřic, zmrzliny a hamburgerů, až jsem z toho dostával strach o spodní prádlo našich talentů. V osm večer jsme se postupně začali trousit na šalinu, abychom ještě po krátké zevlovačce zalehli do postelí, protože sobota měla být ještě náročnější.
